

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis rozpatrywany w sprawie przed sądem krajowym, który zezwala pracodawcy na rozwiązanie z pracownikiem umowy o pracę jedynie z tego powodu, że pracownik ten ukończył wiek 67 lat, i nie uwzględnia wysokości emerytury, którą zainteresowany będzie otrzymywał, jeżeli przepis ten jest obiektywnie i racjonalnie uzasadniony zgodnym z prawem celem dotyczącym polityki zatrudnienia i rynku pracy i jeżeli stanowi właściwy i konieczny środek dla realizacji tego celu.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus — Estonia) — AS Pimix, w likwidacji przeciwko Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium

(Sprawa C-146/11) (¹)

(Przystąpienie nowych państw członkowskich — Ustalenie opłaty od nadmiernych zapasów produktów rolnych — Odesłanie w przepisie krajowym do przepisu rozporządzenia Unii, które nie zostało prawidłowo opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku danego państwa członkowskiego)

(2012/C 287/19)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Riigikohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AS Pimix, w likwidacji

Strona pozwana: Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus, Põllumajandusministeerium

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Riigikohus — Wykładnia art. 288 ust. 2 TFUE i art. 297 ust. 1 TFUE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 293, s. 3) oraz wyroków Trybunału w sprawach C-161/06, C-560/07 i C-140/08 — Przystąpienie nowych państw członkowskich — Ustalenie opłaty od nadmiernych zapasów produktów rolnych — Odesłanie w przepisie krajowym do przepisu rozporządzenia Unii Europejskiej, które nie zostało prawidłowo opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku danego państwa członkowskiego w dniu prze-

widzianym do określenia nadmiernych zapasów — Transpozycja rozporządzenia lub jej brak w rozumieniu orzecznictwa Trybunału

Sentencja

Artykuł 58 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu w Estonii względem jednostek przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, które w dniu 1 maja 2004 r. nie były ani opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku estońskim, ani przejęte do prawa tego państwa członkowskiego, mimo że jednostki te mogły zapoznać się z nimi w inny sposób.

(¹) Dz.U. C 160 z 25.5.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Fra.bo SpA przeciwko Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Sprawa C-171/11) (¹)

(Swobodny przepływ towarów — Środki o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym — Krajowa procedura certyfikacji — Domniemanie zgodności z prawem krajowym — Stosowanie art. 28 WE do prywatnej instytucji certyfikującej)

(2012/C 287/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fra.bo SpA

Strona pozwana: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches eV (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 34 TFUE, 101 TFUE oraz 106 ust. 2 TFUE — Stosowanie tych postanowień w stosunku do działalności prywatnego stowarzyszenia (Technisch-Wissenschaftlicher Verein), zatwierdzonego przez państwo członkowskie jako instytucja stanowiąca normy w odniesieniu do pewnych produktów — Bezpośredni skutek horyzontalny art. 34 TFUE

Sentencja

Artykuł 28 WE należy interpretować w ten sposób, iż ma on zastosowanie do działalności prywatnej instytucji polegającej na stanowieniu norm i na certyfikacji, w przypadku gdy na mocy krajowych przepisów produkty certyfikowane przez tę instytucję uważane są za zgodne z prawem krajowym i gdy skutkiem powyższego jest utrudnienie sprzedaży produktów, które nie są certyfikowane przez rzeczoną instytucję.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Verwaltungsgerichtshof — Austria) — HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd przeciwko Bundesminister für Finanzen

(Sprawa C-176/11) (¹)

(Artykuł 56 TFUE — Ograniczenie swobody świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowanie państwa członkowskiego zakazujące reklamowania kasyn położonych w innych państwach, jeżeli poziom ochrony prawnej graczy w tych państwach nie jest równoważny z poziomem gwarantowanym na szczeblu krajowym — Względy uzasadniające — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność)

(2012/C 287/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HIT hoteli, igralnice, turizem dd Nova Gorica, HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem dd

Strona pozwana: Bundesminister für Finanzen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verfassungsgerichtshof — Wykładnia art. 56 TFUE i nast. — Swoboda świadczenia usług — Gry losowe — Uregulowanie państwa członkowskiego zakazujące reklamowania na jego terytorium kasyn położonych w innych państwach, jeżeli poziom ochrony prawnej graczy w tych państwach nie jest uważany za równoważny z poziomem ochrony gwarantowanym w na szczeblu krajowym

Sentencja

Wykładni art. 56 TFUE należy dokonywać w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na mocy

którego reklama mająca na celu promowanie w rzeczonym państwie kasyn znajdujących się w innym państwie członkowskim jest dozwolona tylko wtedy, gdy przepisy prawa przyjęte w tym innym państwie członkowskim w dziedzinie ochrony graczy zapewniają gwarancje zasadniczo równoważne z gwarancjami zapewnianymi przez odpowiednie przepisy prawa obowiązujące w pierwszym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. — Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-181/11 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek zakupu i pierwszego przetworzenia surowca tytoniowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ustalanie cen i podział rynku — Grzywny — Równość traktowania — Maksymalna granica 10 % obrotów — Współpraca — Przeinaczenie dowodów — Oczywisty błąd w ocenie — Brak uzasadnienia)

(2012/C 287/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) (przedstawiciele: M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra i Á. Givaja Sanz, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier i L. Malferrari, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie T-33/05 Cetarsa przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2004) 4030 wersja ostateczna z dnia 20 października 2004 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. 81 ust. 1 [WE] (sprawa COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania) oraz żądanie wzajemne Komisji zmierzające do zwiększenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą

Sentencja

1) Odwołanie i odwołanie wzajemne zostają oddalone.

2) Compañía Española de Tabaco en Rama, SA (Cetarsa) zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem.